

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

לראות באבי הנחל

בעניין הפתק

ר' ישראל הראה את הפתק למקובלים גדולים של ירושלים והם מאוד השתוממו מזה, אבל אמר: "לא צריך להביא עדים וראיות, האמת עד לעצמו!". ודע שהרבה מערערים סתם בשקר גם, כאשר ראינו בעינינו שבחור שאל את אחד מ'זקני ברסלב' מי כתב את הפתק והשיב

לו: "רב מוטל מסלונים". ואותו זקן עשה אחר זמן מודעות בהם הצביע על הרב יואל אשכנזי כ'מחבר הפתק' וכתב במודעות שיש עדים מופלגים וכתבי יד המעידים על זה, וכשאחד שאל אותו על העדויות שלו השיב שלאחד יש כתבי יד של הרב יואל אשכנזי שבהם רואים שכתבו דומה לכתב הפתק...

אחד שאל את הרב אברהם אשכנזי בנו של הרב יואל (ז"ל) על הפתק, והוא השיב שאבא שלו (הרב יואל) היה עובד השם מופלג ומרבה בתעניות, ובוודאי שהוא לא כתב את הפתק.

לא מזמן הגיע נכדו של הרב יואל (ד. ו.) לציונו של רבי ישראל בער, והעיד לפני שתי עדים שסבו הרב אברהם אמר לו לפני הסתלקותו שהפתק הוא מרבינו נחמן מברסלב. גם משפחת אשכנזי שוללים את הסבא שלהם ל'מחבר הפתק' (עדות מפי 'תיווך אשכנזי' - בני ברק). אבל כאמור, לא צריכים עדים וראיות, "האמת עד לעצמו" ו"שפת אמת תיכון לעד".

והנה בעניין הפתק, יכולים לראות עם קצת חיפוש כמה נקודות מאוד חשובות: רבינו כתב סמיכה שבו מסמך את ר' ישראל לממשיך דרכו, "ועליך אמרתי", - אם אתה רוצה את הדרך האמיתי של ברסלב, לך להרב ישראל בער אודסר. "מלא וגדיש", - החשיבות של ההפצה, למלאות את העולם בספרי רבינו ולעסוק בהם. "נ נח", - הרבי הוא רק רבינו-הקדוש ראש בני ישראל,

ראשי תיבות 'רבי' (ליקוטי מוהר"ן קי"א) הוא בעצמו השיר שיתגלה לעתיד, וצריכים לעשות ממנו מספריו ומדעתו העיקר, כמאמר ר' ישראל: "הסוד של נ נח הוא מסר שצריך לעסוק בעיקר בספרי רבינו". גם הנקודה שאנחנו כולנו חברים הצריכים בעיקר לקבל מרבינו, ואנחנו מקבלים זה מזה.

מסר של חיזוק, שאפילו בנפילות נוראות שנראה שהכול אבוד, – תתחזק, רבינו איתך, תשיר נ נח ותמשיך עליך אור הצדיק וממילא כל הישועות, ומובן החשיבות לשיר הרבה נ נח, סך הכול הוא מגלה את השם של הרבי, שהעיקר הוא הרבי.

בעניין הערעורים על אמיתת הפתק, איש זקן שעבד את השם כל החיים שלו ואמר שקיבל פתק, מאמינים לו, לפי השולחן ערוך, צריך שתי עדים כשרים לערער על זה. גם מסיפור הדברים, שר' ישראל לא התענה ובוודאי לא יגלה דבר כזה, וכתוב בפתק סימן: "י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה", גם התפלל ושמע קול פנימי, וניגש לארון הספרים שלו שרק לו היה את המפתח ובחר ספר אקראי ופתח במקום אקראי, גם מסגנון הדיבור, נקודות פה וכו', כל בר דעת יבין שאדם לא יכתוב דברים כאלו עם חתימת נ נח וכו'. כי הוא צדיק גנוז שאין העולם ראוי להשתמש באורו וקצת אנשים שחיפשו ראו שהכול היה גלוי לפניו וידע הכול, אבל היה מסתיר מאוד רוח קדשו

מהעולם, הרי מאיפה יספרו גדולות כאלו עליו שראו בעיניהם בצניעות? ולא נראה כלל שהאנשים האלו משקרים וכו', ומזה תבין גדולתו וענוותנותו שהצליח להסתיר את עצמו כל-כך מהעולם, עד שהיה באמת קשה לעמוד על גדולתו אפילו למשפחתו ולמקורביו, רק על-ידי חיפוש הרבה כאמור. וגם תבין החילוק בין דרכו לדרך הגדולים של ברסלב הממלאים בטנם בכסף וכבוד, והוא להיפך כל דרכו הוא להשליך כל אחד לרבי ולספריו ולעשות מזה עיקר הדרך, ולא בחינם קיבל פתק שכתוב בו 'נ נח נחמ נחמן מאומן' כאומר העיקר הוא הרבי, הוא השיר והוא הגאולה!.

אמר ר' ישראל: "רק אני קבלתי הפתק, רק לי רבינו-הקדוש אמר: "תלמידי היקר" – מה עם פלוני? מה איתך? אני לא מבין אבל אני מקבל". (שבועות תשנ"ד)

ר' ישראל סיפר שהוא הראה את הפתק לכמה מאנ"ש, וסיפר שכשהוא הראה אותו לר' שלמה ווקסלר הוא מאוד התבייש כי הוא הבחין קנאה בפניו הקדושים של הרב שלמה המתפלא איך ר' ישראל זכה לדבר כזה?, אמנם ר' שלמה הרבה לחדש חידושים על הפתק ואחד מהם הוא על הצורה של ה'נ' של נ נח וכו', המרמז שרבינו הקדוש יורד לכל הנופלים לחזקם, כמובא בשיחות המוקלטות.

ר' ישראל סיפר פעם שתלמידיו־חכמים יראי־שמים עשו אסיפה, ושאלו את וכו' ... אם יש לו שתי עדים כשרים על טענתו שהפתק לא משמים אלא שאחד הניח אותו בתוך הספר, וכשהשיב שאין לו ובכל זאת מחזיק במחלוקת שלו, אמרו לו שהוא לא כלום. (יום שישי י"א אדר תשנ"ב)

אמר: "העניין של הפתק זה עניין חדש, זה עניין של משיח". ואמר את זה בהתלהבות גדול לפני אחד שהיה עוסק בספרי רבינו אבל לא הבין החשיבות והמעלה של הפתק. והוא הוסיף: "כשיבוא משיח, כולם ישאלו איפה ר' ישראל בער!" והיה פלא, כי בתקופה הזאת, העולם לא זכו כל־כך להחשיבו בעוונותינו הרבים. (יום ראשון כ"א שבט תשנ"ב)

ר' ישראל אמר פעם: "הפתק זה משיח, הוא מזכיר אותנו שיש גואל, שיש משיח, אבל היהודים שלא מאמינים, לא רוצים לקבל הגאולה".

אחד מהחברים שוחח פעם עם אחד מעניין רבינו הקדוש והפתק ששלח וכו' וזה התחזק באמונת חכמים, אמנם אחר־כך אנשים דיברו איתו והרחיקו אותו מהדרך הזה כרגיל בדרך העולם, וכשהחבר המקורב לר' ישראל דיבר ממנו לפני ר' ישראל, אמר לו שיעזוב אותו, והוא טען לפני ר' ישראל שיש לו רחמנות עליו שהוא אנוס כי אנשים השפיעו עליו לא לטובה, ור' ישראל תהה:

”רחמנות? כשאיש זקן שעבד השם אומר שקיבל פתק – מאמינים לו!”.

ונשמע מאחר ששמע מר' ישראל שאמר שאיש זקן שעבד השם כל חייו לא משקר עם חתיכת נייר.

ותבחר האמת, כי מי שצוחק או חולק על הפתק אינו אלא צוחק על רבינו ששלח הפתק, ואם תגיד מה מודיע לי הפתק, תבחן אם דרך רבינו הוא לבחור בו למנהיג היחיד של הדור, למצוא דרכו בעסק ספריו, להפיץ אותם דווקא, ולהבין מי הוא הממשיך דרכו האמיתי בדורנו, או לבחור בריבוי מפורסמים המלאים בהתנשאות על העם כבוד וחשיבות ועצות והנהגה לא כמו שכתוב בספרים, שהשם לא בחר אותם לרועה.

הדמשך בשבוע הבא (כ"ג)

